

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De s. barnaba disci. d[omi]ni. [sermo]. xlviij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

In festo sancti Barnabe apostoli

Hiero. Tam extranea a dolore mortis q̄ a corruptione carnis inuenit alienus. De corpe eius qd sit factū, vide supra in festo natalis ei⁹, p̄e vltima. Ideo fuit cōpleta p̄pha Esa, que recte videt fuisse de Ioāne dicente christo Joanni. Lū ambulaueris in igne nō cobureris in flamma nō ardebit te: q̄ ego dñs tuus/saluator tu⁹. Et q̄ honorabilis fact⁹ es in oculis meis & glorio⁹: & ego deegli te. Esa. xlviij. Nota. Honorabilis fact⁹ es in oculis meis. Multū sūt honorabiles in cōspectu homi⁹: sed non in oculis deī: sicut sūt hypocrite &c. Multū eōtra: sicut p̄sonē bone q̄ interdū faciūt aliq̄ eū bona intentiōe: tri gentes scandalizant̄. Talib⁹ dicit apls. Prouidentes bona nō tm̄ corā deo: sed etiā corā oīb⁹ hoīb⁹. Ro. xiiij. Multū nec in cōspectu homi⁹ nec deī: si eut p̄cōrēs manifesti &c. Multū vero sūt honorabiles in cōspectu dei & homi⁹. de q̄b⁹ dicit scriptura loquēs de Tobia & cognatiōne ei⁹. Qis generatio eius in bona vita & sancta querlatione p̄manit: ita vt accēpti essent tam deo/ q̄ hoīb⁹: & cunctis habitantib⁹ terraz. Tob. viiij. In isto gradu fuit Ioa. euangelista. Ideo dicit. Ego dīlexi te: & thema. Hic est discipulus ille &c. Deo grās. Amen.

In festo sancti Barnabe apostoli. Sermo. XLVII.

Erat vir bo-

nus plenus sp̄sctō & fide. Act. xij. Pro introducōe sermonis. Queritur theologicalis questio. Utz Barnabas ch̄ri apli dicas. Arguit q̄ nō sunt nisi. xij. apli christi. (igif. In oppositiō: Barnabas colis ranc̄ ch̄risti apli. sequit. & sic q̄lito maner. p̄ vitraq̄ parte dubia. Ad questionē r̄ndendū ē: q̄ apli ch̄ri dicunt̄ dupliciter. Uno mō stricte & xp̄ie apli dicunt̄ duodecim q̄s misit ch̄rist⁹ &c. Auctoritas. Vocavit discipulos suos & elegit. xij. ex ipsi⁹ quos & aplos noīauit Lūc. vij. & noīans. Item ch̄ristus dixit. Nonne duodecim hoīe sūt deī. Ioa. xij. Non loq̄ de die naturali: qui habz. xxiiij. horas/nec de visuali: q̄ aliq̄ h̄z plures horas/aliq̄ min⁹: h̄z loquit̄ de se q̄ est dies illa: de qua

David. Melior est dies vna sup̄ millia. Hui⁹ diei. xij. hoīe sunt. xij. apli: clari ianctitate & doctrina. R̄n. duplicit̄ possumus assumere aplos. Uno mo stricte: et sic sit xp̄ie apli illi: quos ch̄rist⁹ in vita sua elegit & t̄misit ut p̄bat argumentū. Et h̄mō nec b̄nus Barnabas/nec Paul⁹ fuerunt apli. Sz br̄us Mathias sic: q̄ successit in locū Iudez tam ch̄ristus elegat eum in corde suo & quodām ore cū dīc. Amen dico vobis q̄ vos q̄ secuti estis me in rege natione cum sederet fil⁹ homi⁹ in sede maiestatis sue. sedebitis et vos sup̄ sedes xij. iudicatis duodecim tribi israel Dat. xix. In ista auctoritate nō loquebat̄. Ju da q̄ē p̄ciebat iudicandū nō iudicatur: sed loquebat̄ de b̄nō Mathis. &c. Hi apli sunt. xij. lapides electi d̄ Jordanis medio Josue. v. Propter fidēi sue soliditatē. Hi sunt. xij. boues sub mari eneo. iiiij. Reg. viij. Propter sui laboris utilitatem in mesib⁹ sp̄ialib⁹ in figura boum p̄figurati. Hi sunt xij. fontes inuenti in helyz. Exo. xv. Et h̄pter latu fluxum sue doctrine. Hi sunt. xij. porte ciuitatis. Apoc. xxij. Porte dicti q̄a p̄ eos est ad eccliaz introit̄ hos elegit de minimus. Dat. xij. Glōde q̄d scripsi in finib⁹ nīb⁹ de articulis fidei. ser. xvij. in additōe que incipit. Sed quomodo des p̄dicit &c. Alio mō large: & tunc nō solum illi qui in vita ch̄risti fuerūt a ch̄ri electi & missi di cunf̄ apli: sed etiā illi q̄ post ch̄risti ascensō nō fuerūt electi. & sic b̄nus Barn. & Paulus sunt apostoli: & sic sunt. xij. Beatus aut̄ Paul⁹ fuit maxim⁹ aplor̄ q̄ē elegit ch̄ristus cū trei Damascū p̄sequebat̄ ch̄risti annos. Act. ix. Glas electiois mībi est iste: vt porcer nome meum coram gentib⁹ & regibus ex filiis isrl. Et hac rōe in bullis papalib⁹ in sigillo plumbō b̄nus Paul⁹ posnitur ad dexteram & Petrus ad sinistram: alia bulla ester falsa. Ratio quia b̄nus Petrus fuit electus a ch̄ri in sinistra. s. in hac vita mortali. Paul⁹ aut̄ fuit elect⁹ a ch̄rī sto in dextera glozie: quia tūc ch̄rist⁹ erat immortalis & impassibilis: sic etiā b̄. Barnabas fuit electus a ch̄risto in dextera glorie. De ista electioe auctoritas. Jeuanan̄ tribi aut̄ discipulis dixit illius spiritus testis. Segregate mībi Barnabas & Saulū in opus ad q̄d assumpsi eos. Act. xij. Pater

Bernio.XLVII Fo.LXXVII

ergo q̄ beat⁹ Barnabas est verus apluſ
christi:licet ch̄z nō elegere eū i virt⁹. Si
aut̄ querat quare de oīb⁹ discip⁹l⁹ fuit ele
ctus br̄t⁹ Barna.in aplm⁹ nō alij:ratio
affigat in themate: Erat vir bonus zc.
Et loqu⁹ litterat⁹ de Barnaba: y p̄t̄z
Act. vi. Nota vir a fratre. Ult̄ em̄ hoīel
nō sūt viri, i. virtuos⁹ rē. Paret thema. In
quo subtiliter ostenduntur quattuor excel
lentes debeat⁹ Barnaba
Primo q̄ fuit alte virtuosus. Erat vir.
Sed q̄ fuit plene pietos⁹. Erat bon⁹.
Tertio quia fuit verus gratiosus. Ple
nus sp̄lanco
Quarto quia fuit digne gloriosus: q̄a
plenus fide.
¶ Ico primo zc. Quid est esse virtuosū
Nota p declaratiōe silitudinē triplicem.
Prīm⁹ de illo q̄ ipullus a vento cadit: d
q̄ nō habet virtute/nō est fortis: vide quō
cedidit: h̄z q̄ sit fortiter dic⁹: o virtutem
habet: fortis est zc. Sic sp̄ualiter ventus
mag⁹ est tentatiōe demonū. De quo d
iū Reg. xii. Sp̄us. i. vent⁹ grandis et for
tis subvertēt montes et cōterens petras.
Montes alti fuerūt Adā et Eva/San
son/David. Salomō zc. Iste est ille ven
tus de q̄ tropologe, i. moralis legis Job
i. q̄ p̄cussit q̄ruoz angulos dom⁹ et opp̄s
lit filios Job zc. Quatuor anguli dom⁹
id est anielunt q̄ruoz virtutes cardinales
zc. q̄s destruxit iste vent⁹ zc. Filij Job sūt
bona opa viri iusti: q̄ occidunt/cū meritū
cor p̄dit zc. Sed si lītudo el̄: d eo q̄ por
tat magnū onus fortiter/dic⁹: q̄ h̄z virtu
tem/fortis est: als debilitas est zc. Sic in p
posito. Omnis maximū aīc est corp⁹. Am
icitas. Corpus qd̄ corrumpt⁹ aggrauat
aliam deprimit terrena inhabitatio sensu
multa cogitancē. Sap. ix. Qui ḡ fortiter
poterat resistēre inclinationib⁹ carnis zc.
dī q̄ est virtuosus zc. Tertia silitudo est de
eo q̄ resistit icrib⁹ et peccatiōib⁹ pugnantis
foris militis. Miles iste: est mund⁹ q̄ pu
gnat protra nos et peccatiōib⁹ infirmitatū:
pauprati⁹/guerrari⁹/pestilentiar⁹/famis/
inimicitat⁹ zc. Si ḡ aliquis fortiter resi
stet, dic⁹ q̄ est virtuosus. Talis erat ille
de q̄ dic⁹ Job. i. Vir erat in terra bus no
mine Job: et erat vir ille simplex et rectus
at times deū et recedēs a malo zc. Talis

fuit br̄t⁹ Barnabas q̄ erat vir. i. virtud
sus. Dic⁹ quā fuit de Lyp̄o d̄ ciuitate Ni
cosie de genere Barō zc. Et audita fama
aplōz venit hierlm̄: et sc̄les temp⁹ messie
completū/audiebat sermōes aplōz. cum
magna reuerētia. deinde dicit intra se. Ex
quo audiū doctrīna istoꝝ volo videre eo
rum vitā: q̄ multi bñ pdicant alij: h̄z ip̄t
male viuit/ et vidi vitā eoz cōmūne/pau
perez zc. In legenda dicit⁹ q̄ fuit de. lxxij.
discip⁹l⁹ zc. Deinde vides miracula/qb⁹
firmanbāt doctrīna suaz:baptizari peti⁹:
et vocatus est Barnabas: id est fili⁹ q̄s o
latiōis: q̄ de eo habuerūt magnā q̄solatio
nē apli. cū prius vocareſ Joseph: Et ven
dit⁹ posselliōib⁹: ch̄z libi apparuit i orde
dices. Conſtās. i. virtuosus esto Barna
ba: q̄ p̄mīa eterna p̄cipies. O q̄s cōmu
tatio. Et addit⁹ est societati discipulōz zc
Auctoritas. Joseph aut̄ q̄ cognominat⁹
est Barnabas ab aplis qd̄ est interpratū
fil⁹ q̄solatiōis: leuites/cypris genere: cū
haberet agrū vendidit eū: et artuſt p̄ciuz
et posuit an pedes aplōz. Act. iiiij. Ideo
possum⁹ de eo dicere. Erat vir ille magn⁹
apud dñm suaz et honoratus. iiiij. Reg. v.
Doratiter, licet nō teneamini vēdere oīa
q̄ habetis zc, tñ salē restituatis male ab/
lata. i. viuras/rapiñas/furtū zc. ¶ Sc̄da
excellētia bñ Barnabe fuit q̄ fuit plene
pius: quā erat vir bonus. Bonus est ille
qui nō solū curat de salute sua: sed etiam
proximi: iuxta illud. Deus mādauit vñcū
q̄ d̄ primo suo. Eccl. xvij. Itē d̄ Diony.
Bonū est qd̄ est cōsciatua iūpī⁹ zc. Sic
beat⁹ Barna, fuit bonus q̄ etiam salutes
proximi: p̄curauit pdicando zc. Dic⁹ vobis
singulare vñt d̄ eo zc. Dic⁹ qd̄ ipse addu
xit pauluz post cōuersiōne suaz ad aplōz
zc. Auctoritas. Cū aut̄ venisset Paul⁹ in
hierulalē tentabat se lungere discipulis: z
oēs timebant eū/nō credētes q̄ esset disci
pulus. Barnabae aut̄ app̄hensuz illū du
xit ad aplōz et narravit illis quō in via vi
disset dñm zc. Act. ix. Item nota quō pie
reconciliauit libi socī. Joāez marci voi
catum/q̄ dimiserat cum cū fūllser in pīcū/
lo mortis: vt pat̄z Act. xij. et xv. Paret ḡ
pietas eius. Doratiter, sic q̄libet vestru
debet curare de proximo suo: p̄sertim vir bo
nus de yore mala et ecōverso. Saluab̄t

In festo sancti Barnabe apostoli.

vir infidelis p mulierē fidelez *z. i. Cor.* vii. *I*nē parer debet curare de filiis dū sūt tenelli: sicut hortolan⁹ de arborib⁹ teneli lis facit q̄cqd vult: *sec⁹* aut cū indurescēt *z. e.* *Sic* hortolani in ecclia dei sunt illi de cōiugio *z. e.* Ideo instruatis eos dū sūt par uili alias *z. e.* *Dic* vt expedit: Si quorū *z. e.* maxime domesticoz curā non h̄z fidem negauit: *r. est* infideli deterror. *i. Tim.* v. *Sic* officiales debent curare de publica. *C*hic de obseruatiōnē festorum et q̄ festa sūt mādata *z. e.* *Dic* vt expedit: p̄serum de apōbezia q̄ nō apian⁹ in diebus festiū. *I*nē q̄ haber regimē cōtariis: debet p̄cura re bonū nō solū sibi: sed enī toti cōtari *z. e.* *Tertia* excellētia bti Barna: q̄: fuit ve re gratiosus q̄ plen⁹ spūscro. *Dic* quō dū esset antiochis ordinavit q̄ discipuli voca renf de cetero ch̄riani a ch̄ro: q̄ prius diceban⁹ discipuli aplor⁹ *z. e.* vi legiſ *Act.* xi. *E*t fuit ipleta p̄pheta *Esa.* di. *E*t seruos suos vocabat noie alio: in q̄ qui bñdicit⁹ est sup terrā benedicēt a deo. *Amē.* *Esa.* xv. *I*nē dic q̄lter reculauit duinos honores sibi oblatos. *Act.* xiiij. Plenitudo p̄fūsteti repellebas ab eo p̄m inanis glorie: et das bat in oīb⁹ glaz deo. Ideo poterat dicere Spūs tu⁹ bonus deducer me i terrā rectā *z. e.* *ps.* *cxlj.* *Zoroliter* *z. e.* *O*mne q̄dung⁹ facitis in verba aut ope: noia in noie. *Yelū ch̄ri facite.* *Lol.* iiij. *N*ota hic p̄tra illos q̄ honore deo debitus auferunt blasphemādo *z. e.* *z. tñ* deus cur non cessat bene facere *z. e.* *Quarta* excellētia: q̄ fuit dignē glorio sus: q̄ plenus fide. Perfecta fides glicifat hoiem in mūdo p̄ miracula: *z. in* futuro p̄ gl̄am. Ideo q̄n ch̄ris curabat aliquē dicebat. Fides tua te saluū fecit. *Jō* dicebat apls. Accessum habem⁹ p̄ fide in grā ista se⁹ miraclo⁹ in q̄ stamus et glo lamur. *s.* in alto m̄do in spe glie filiōz dei. *Rom.* v. *Dic* quō bñs Barna, ex merito fidei, sue curabat oēm infirmitatē *z. portas*: euange liū *D*aribei/ ponebat illud sup ifirmū et curabat *z. e.* *I*nē fuit gl̄osus i alio m̄do p̄ martyriū. *Dic* ei⁹ martyriū *z. e.* *Jō* dixerit apli de Barnaba *Act.* xv. Placuit nobis collect⁹ in yñū eligere viros: *z. mistero* ad vos cū cl̄ arisfumis nřis Barnaba *z. Pau* lo hoib⁹ q̄ tradiderūt alias suas p̄ noie tenui ch̄ri dñi nři *z. e.* *Zoroliter* *z. e.* *Dicas*; credo: vi credatis corde: *z. p̄fūmīni* oīc: et oge: sc̄i Nicolai: q̄ incipit. *In extingubile* *z. e.*

mini faccio: q̄r hec est fides perfecta. *N*ota p̄tra m̄liores dicētes illis: q̄ p̄mā ad bāv̄ p̄izandū pueros: q̄ nō volūat se nūl sc̄it pueri fiant lupim̄nari s. puelle strigie *z. e.* *O* maria fatuitatū: alias *z. e.* sicut candela q̄ nūl respirat extinguit. *Jō* David. *L*eū dicit. p̄ter q̄d locū sum. *E*t q̄lter: Ego aut̄ humilat⁹ sum nimis: q̄ ad credendū ea q̄ sūr fidel op̄pete hūllare intellectū: subingātes oēm intellectū i obsequiū ch̄ri *z. e.* *L*eū. *x.* *E*nde credit ad iustitiam: ore at fessio fit ad salutē. *H*eo grā. Amen.

In eodē festo beati Barnabe apostoli. Ser. xlviii.

*S*ludete et exultate: q̄r noia vestra scripta sūt in celis. *L*u. x. *P*ro declaratiō verbōz notandū q̄ sū magna q̄tio in sacra theologia: sicut cōgit *Theo.* parte. i. q. *xxiiij.* ar. iii. *Q*ueris. Ut r̄ scripti in libro vite posse: ne de eo deleri siue cassari. Uber aut̄ vite dicit notitia dei de p̄destinatis: *b*in q̄ dicit glo. super illud. p̄. *terrym.* *D*eleanf de libro viuentuz. Et ex h̄ videt q̄ nō possit aliq̄s deleri de libro vite cū uita dei de p̄destinatis sit certa *z. innumerebilis.* *D*at. iii. *E*go deus z nō mutor: eō tra vero. *ps.* *lxviiij.* *D*eleanf de libro viuentū. *P*ro hūl declaratiō est notandū q̄ dupl̄citer aliq̄s scribunt i libro vite.

*U*no modo sūm̄ presentez iustitiam seu gratificationem.

*A*ltro modo sūm̄ diuinam preſentiam seu predestinationē.

*S*cdm̄ ḡ hanc diunemb̄ distinctionē est duplex p̄clusio. Prima p̄clusio est affirmativa: videlz q̄ scripti i libro vite fm̄ p̄m̄ iustitiae deleri p̄m̄ de libro vite. *S*cdm̄ conclusio est negativa: vicez q̄ scripti i libro vite fm̄ diuinā p̄destinationē nō p̄m̄ de libro vite deleri. *P*ria ḡ p̄clusio p̄bā triplici me dio. s. rōne. ex p̄explo. *z. autozitate.* *R*ō ē ista q̄ grā p̄ quā aliq̄ scribunt i libro vite: hoc p̄mo mo/quauiis incliner libet arbitriuz ad bonū: tñ nō cogit. *z. iō* p̄t p̄di q̄dū su mus in hac vite in q̄ aia subyic̄t mirabilis tati sicut z corpus: q̄r yñūq̄d̄ recipi fm̄ modū recipient̄. *Jō* dī *R*ō. viij. *G*anitati em̄ creatura subiecta est. *Vide.* s. i festo